

Какъ ще изразите „доброто“ музикално? Когато музикантътъ свири, лесно може да изрази весело, игриво настроение. Сжщо така той изразява лесно и гнѣва. Като удари силно съ лжка си, цигуларътъ изразява своя гнѣвъ, своето неразположение. Пианистътъ пѣкъ удря силно върху клавишитѣ на пианото. Когато искатъ да изразятъ тихо, спокойно състояние, тѣ свирятъ пианисимо. Обаче, какъ ще изразите „доброто“ музикално?

Представете си, че двама души — кредиторъ и длѣжникъ, се срѣщатъ. Длѣжникътъ решилъ да плати дълга си съ лихвитѣ даже, заради което има добро разположение. Кредиторътъ, обаче, решилъ да прости задължението на длѣжника си, вследствие на което е изпълненъ съ приятно, топло чувство. И двамата сж проникнати отъ доброто. И двамата иматъ разположение да пѣятъ и да свирятъ. Ако мълчатъ, ако нѣматъ разположение за пѣние, тѣ сж попаднали на музикални паузи. Колкото повече мълчи вашиятъ кредиторъ, толкова по-голѣми сж паузитѣ въ музикалната пиеса. Щомъ мълчи дълго време, длѣжникътъ трѣбва да се готви да плаща. Започне ли кредиторътъ да пѣе и да свири, това е признакъ, че е готовъ да прости на длѣжника си, или цѣлия дългъ, или 50 на сто отъ дълга му. Истинскиятъ музикантъ трѣбва да познава тона на доброто и да го предаде чрезъ инструмента си. Всѣко чувство, всѣка мисль има свой специфиченъ тонъ. Може ли да по-